

[Niels Westerby.]

besvær for den enkelte lønmodtager. Vi stemmer altså for dette lønmodtagerfradrags forhøjelse til 800 kr., og vi giver samtidig tilsagn om, at vi gerne vil være med til at skaffe den fornødne dækning. Udgiften er jo som bekendt over 100 mill. kr. ved dette forslags gennemførelse.

Også vi har været inde på tanken om at stille forslag om forhøjelse af hustrufradraget på 2.000 kr., at fordoble det fra 2.000 til 4.000 kr. Når vi ikke har gjort det, hænger det sammen med, at vi har tillid til, at det lykkes at få en skattereform i hus, og at en fordobling af hustrufradraget vil føre til en retstilstand, der afviger ret stærkt fra det, man vil finde frem til ved en skattereform. Vi går ud fra, at det ved en skattereform lykkes at komme sambeskatningen fuldstændig til livs, og at man kan skabe en ordening, som også er tilfredsstillende for de medhjælpende hustruer, og derfor vil en forhøjelse af hustrufradraget, sådan som det har været også i vore tanker, ligge for langt fra det endelige resultat ved skattereformen. Det gælder derimod ikke for lønmodtagerfradragets vedkommende. I vort eget forslag til en skattereform har vi jo netop foreslået 1.000 kr., og der er jo ikke et ret langt spring fra det, der nu bliver gældende ret, efter at denne lov er gennemført, og så til det, som vi havde tænkt os som det endelige resultat ved gennemførelsen af en skattereform på dette lille område.

For det tredje vil vi stemme for det ændringsforslag, der går ud på at sidestille ejerlejligheder med parcelhuse. Vi finder, at det er meget rigtigt og meget væsentligt at vække befolkningens interesse for denne ejerform. Mange, som gerne vil have et parcelhus, men ikke har midler til at anskaffe sig et parcelhus, har måske kun den mulighed at anskaffe sig en ejerlejlighed, og jeg synes, det er forkert at stille denne befolkningsgruppe ringere end dem, der har råd til at få et parcelhus; derfor mener vi, at det også af den grund er rigtigt at gøre det. Man må jo ikke glemme, at når der laves en sådan ny form for ejendomsbesiddelse, gælder det om at vække den tilstrækkelige interesse for den, og det gør man kun, hvis man sidestiller den med parcelhuse.

Noget helt andet er, at der ikke hermed er taget stilling til, at der ikke på en eller

anden måde må findes en løsning på problemet om forholdet mellem parcelhusejere og lejere, og selvfølgelig må ejerlejlighedsbesiddere følge parcelhusejerne i en sådan udvikling. Men så længe man har særlige regler for parcelhuse, bør selvejerlejligheder efter vor opfattelse følge disse.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil gerne straks sige til hr. Arthur Jacobsen, der fremsatte den tanke, at man imellem anden og tredje behandling kunne tage spørgsmålet om lønmodtagerfradraget op og udskyde behandlingen af det til udskrivningsloven, at det mener vi ikke kan lade sig gøre. Lønmodtagerfradraget er et omkostningsfradrag, og det er vor opfattelse, at det netop har den karakter, som man har sigtet på i det radikale skatteforslag, hvor man delte fradragene op i to dele, dels omkostningsfradragene eller udgiftsfradragene, dels andre fradrag, der havde karakter af skattebegunstigelser og tilskud. Et lønmodtagerfradrag er jo et fradrag for de omkostninger, man har haft ved at erhverve indtægten — det er i hvert fald hovedreglen. At man så forsøger at lave en forenkling gennem et standardfradrag — idet man siger, at i stedet for at have alle disse enkeltfradrag, der er fastsat af ligningsmyndighederne, eller som den enkelte kan dokumentere et krav på, tager man et samlet fradrag, hvorved man skaber en tilsigtet forenkling, så ligningsmyndighederne og for så vidt også skatteyderne lettes i arbejdet — det bevirker jo ikke, at karakteren af lønmodtagerfradraget bliver anderledes. Det er et omkostningsfradrag, og det må være rimeligt, at alle omkostningsfradrag foretages i selve indkomsten og ikke som et nedslag i skatten.

Men i øvrigt er vi enige i det synspunkt, som hr. Arthur Jacobsen, og som de radikale i øvrigt har gjort gældende, nemlig at alle fradrag, som har karakter af tilskud eller begunstigelser, bør foretages som fradrag i skatten. Derfor er vi ikke indstillet på for lønmodtagerfradragets vedkommende at fravige det foreliggende ændringsforslag. Men vi vil gerne give tilsagn om, at vi, når vi kommer frem til behandling af udskrivningsloven, tager fat på alle de andre fradrag og ser, hvor langt vi kan komme med dem.